

Դաւիթ ձին քշեց, գնաց Բողէն. գնաց էլաղասու դուռն
իջաւ:

Էլաղասին խանչեց ուր ժողովուրդ ու առաւ, էկաւ էդ տեղ:
Ու ժողովուրդին ըսեց թէ—Իդա մեր Հին աղի տղէն ա, էկեր
ա, ըսեց, ամէկդ ի ձեր կարողութենի գորայ փէշքէշ բերէք մեր
Հին աղի տղին:

Ամէկ ուր կարողութենի գորայ փէշքէշ բերեցին Դաւթին:
Դաւիթ հարցուց թէ—Իդ ի՞նչ է կ'իտաք ընձի:

Էլաղասին ըսեց թէ—Դու մեր Հին աղի տղէն իս, էկեր իս,
քըզի փէշքէշ կ'իտանք:

Ըսեց.— Ես էկեր իմ եօթ տարուան խարջ ու խարաջ կ'ուզիմ:
Օր եօթ տարուան խարջ ու խարաջ ուզեց, ալաջըղի փէտեր
քաշին ու զարկին Դաւթին:

Ու Դաւիթ Հեծաւ ուր ձին, մալն ու օխչարն ու դւէն քը-
շեց, տարաւ, լցեց Սասում. օր բերեց լցեց Սասում մալն ու օչ-
խար, Բեռի-Թորոսիկն էկաւ առէչ, ըսեց.— Շուն շան օրտի, պլէձ-
կերի տղայ. էդ ի՞նչ էրեցիր:

Ըսեց.— Ի՞նչ իմ էրի:

Ըսեց.— Յո՞րի գացիր դու Ճապաղուրն աւիրեցիր:

Ըսեց.— Աւիրեցի՞ իմ հօր մուլքն ա:

— Օր քու հօր մուլքն ա՛ւիրեցիր, Պիրաբադի ջուաքն ու
Խողբադուն ի՛մալ պղի տաս, ըսեց. ես կ'երթամ Բանձրիկ Մա-
րաթուկ աղօթք էնելու:

Դաւիթ լէ գնաց տէրտորջ տուն, սաղմոց առաւ ձեռ, սաղ-
մոց ըսեց¹⁾:

¹⁾ Բ. վարիանտում Դաւթի Ծովասար գնալը և Պիրաբադի
ու Խողբադնի (վարիանտում միայն Ղողբադնի) գալը այսպէս է
պատմուած.

Դաւիթ թուհորսութեամբ է պարապում և որդոււմ է ծե-
րունու արար. ծերունին Դաւթին յանդիմանելուց յետոյ ցոյց է
տալիս որսորդութեան իսկական տեղը՝ Ծովասար (Մհերի որ-
սորդութեան տեղը): Դաւիթ գնում է Ծովասար. չորս կողմը